

Dr. Török Ferenc kiválasztottjai

Azokkal dolgozik, akik elfogadják feltételeit

– Először is hangsúlyozom, hogy az elvi irányítás, a felügyelet és a felelősség az enyém – monda. – *Buzgó* javaslatot tesz az elvégzendő feladatokra, s ezt én véleményezem. A szövetségi vezetőedző együtt dolgozik kollégáival, ellenőrzi a kiadott munka végrehajtását.

– A válogatott mellett két évig tevékenykedő, s az ön jobbkezeinek tartott *Buzgótól* a sikeres olimpia után búcsút vett. Most ismét vele dolgozik.

– Akkor is elégedett voltam a munkájával, de az volt a megállapodás, hogy az olimpiáig működünk együtt. Utána más stábot is ki akartam próbálni, ezért váltottam. Egyébként most is csak az olimpiáig szól a megbízatása.

– Kiből áll össze az edzői gárda?

– Három szakágat, amelyekben az utóbbi időben visszestünk, kiemelten kezelünk. Ez a három a vívás, a futás és a lovaglás. Az úszás irányítója továbbra is Száll

A barcelonai nyári olimpiáig már csak kilenc hónap van hátra, ami a sportolók felkészülésében igazán nem nagy idő. Különösen akkor nem, ha a „hajrában” új edzői csapattal kell elvégezni a kijelölt feladatokat. Márpedig az egyik magyar sikersportágban, a Szóulban két aranyérmét szerzett öttusában ilyen helyzet állt elő. Az elmúlt heti elnökségi ülésen Horváth László helyére éppen az ötkarikás játékokig hátralévő idő rövidsége miatt nem választottak új szövetségi kapitányt, hanem dr. Török Ferenc MÖSZ-elnököt, egykori olimpiai és világbajnok versenyzőt, sikerkapitányt bízták meg a felnőtt férfi válogatott irányításával és felkészítésével.

Dr. Török azóta szövetségi vezetőedzőt is választott *Buzgó József* személyében, s összeállította azt a stábot, amely a versenyzők olimpiai felkészítését végzi. A személyi változásokról Fűredi Marianne, az MTI munkatársa kérdezte az elnököt.

– *Antal, a lövészeté Illényi Pál és Simkulák Iván, a lovaglásé Molnár Tamás. Mivel Villányi Zsigmond* vívóedző Olaszországba szerződött, posztja üresen maradt, tárgyalok *Ungár Nándorral*. Egyébként a lovaglás és a vívás szakági felelőse *dr. Móna István* olimpiai bajnok öttusázó lesz. A futást *Kárai Kázmér* irányítja majd, *Miszér Jenő* is a válogatottnál marad.

– Az edzők közül van, akikkel korábban már együtt dolgozott. Visszatért a régihez?

– Nem az döntött, hogy valaki régi vagy új. Azokat kerestem meg, akikben garanciát látok, hogy meg-

oldjuk a ránk váró feladatokat, s akik elfogadják a feltételeimet.

– Időközben az ön által felfedezett „aranytrió”, az olimpiai és világbajnok *Fábián László, Martinek János és Mizsér Attila* mellett felnőtt *Madaras és Kálnoki*. Az öt versenyzőből nehéz lesz a választás.

– Bevallom, ez volt az a kérdéskör,

ami miatt a legtöbbet vajdátam, hogy vállaljam-e az irányítást. Kegyetlen dolog lesz eldönteni, hogy végül ki marad ki a csapatból, mert mind kedves számomra. Hármójukhoz, *Miszérhez, Fábiánhoz és Martinekhez* a nosztalgia is fűz, de a két fiatal is nagyon jó. A válogatásnál egyébként az edzésadagok teljesítése és a részfeladatok megoldása dönt majd. Október 15-én „stábértekezletet” tartok az edzőknek és a versenyzőknek, s megkezdődik az erőltetett menet a nagy célért, az olimpiáért – fejezte be dr. Török Ferenc.

Ukrán olimpiai törekvések

Néhány nappal ezelőtt az Ukrán Olimpiai Bizottság, élén *Valerij Borzov*-val, a müncheni olimpia kétszeres vágtafutó bajnokával, határozatot hozott az ukrán sportolók jövő évi olimpiai szereplésével kapcsolatban. Eldöntötték: *versenyzőiket csak akkor engedik csatlakozni a Szovjetunió olimpiai küldöttségéhez, ha aranyérmeseik tiszteletére az 1992. évi téli és nyári játékokon az ukrán himnuszt játsszák el, miközben az ukrán nemzeti lobogó kúszik a magasba.*

Az Ukrán Olimpiai Bizottság határozatát elsőként *Francois Carrard*, a NOB igazgatója kommentálta Lausanne-ban.

– *Akárcsak a függetlenné vált balti köztársaságok esetében, most is csak a politikai döntésekhez igazodhatunk, azok megszületése előtt a NOB semmit sem engedélyezhet, még csak állást sem foglalhat* – jelentette ki.

A NOB igazgatója hozzáfűzte még, hogy Észtország, Lettország és Litvánia olimpiai bizottságainak ügye egyébként is más kategóriába tartozott, hiszen egykori NOB-tagországok újrafelvételét tárgyalták, tehát nem felvételen volt szó.

– *Amennyiben a Szovjetunióhoz tartozó 12 köz-*

társaság ügyében minket is érintő politikai döntés születik, nyilvánvalóan az ukránok ügye azonnal a NOB megfelelő fórumának napirendjére kerül, s akkor technikaiailag viszonylag egyszerűnek ígérkező feladat megoldására vállalkozhatunk.

Természetesen Moszkva is reagált, a Szovjetunió Olimpiai Bizottságának képviselőjében *Alekszandr Kozlovszkij* alelnök.

– *Az ukránok kérése teljesíthetetlen és elfogadhatatlan. Személyes véleményem szerint határozatuk kizárólag a Nemzetközi Olimpiai Bizottságra tartozik. Úgy gondolom, a nemzetközi sportközösség abban érdekelt, hogy az elkövetkező olimpiákon egy egységes szovjet csapat lépjen fel. Alig néhány nappal ezelőtt, szeptember 12-én Moszkvában és Ukrajnában is tanácskozást tartottak a köztársaságok sportvezetői, s ezeken a fórumokon is olyan közös vélemény alakult ki, hogy a soron következő olimpiákon a Szovjetunió nemzeti küldöttségének egységként kell szerepelnie. Arról viszont készek vagyunk tárgyalni, hogy a szovjet válogatottat alkotó köztársasági csapatok vagy sportolók sportfelszerelésükön valamilyen megkülönböztető jeleket viselhessenek.*

Először az anyukát, *Léko Juliannát* kerestük, de többszöri telefonálás után sem találtuk, majd *Mészáros János*, az Üllés és Vidéke Takarékszövetkezet elnöke, a fő szponzor megkeresése következett. Vele már szerencsésebbek voltunk.

– *Sajnos nekem is több homályos félinformáció van. Hogy miért, azt is megmagyarázom. Az anyuka eddig teljesen önállóan, a mi tájékoztatásunk nélkül intézte a gyerek sakkozással kapcsolatos dolgait. Ebből aztán már előfordult néhány kellemetlen szituáció is, hiszen a szövetség az egyesületet keresi minden egyes ügyben. Rákérdezésünk után viszont Léko Julianna nagyon rendszeresen beszámolt minderről. Számítalan iskola szervezett találkozást Péterrel, azt is mi koordináltuk. Csak hálomáshól értesültem, hogy a gyerek Németországban versenyez ezentúl rendszeresen. Az az igazság, hogy aggdódom. Úgy látom, nem megnyugtató az edzőkérdése sem. *Máté Gáspár*, akivel Péter kezdett, a legutóbbi találkozásunkkor kijelentette: ezentúl csak menedzsere a srácnak!*

– *Az előbbiektől talán, azon is gondolkodnak, hogy visszalépnek a szponzorálástól?*

– Szeretnénk tisztán látni a gyerekekkel kapcsolatban. Azt váltalunk, hogy 14 éves koráig támogatjuk, ezt ma is komolyan gondoljuk. Elengedhetetlen azonban, hogy letisztuljanak a Péter körül tornyosuló, felnőttek okozta bonyodalmak. Kíváncsiak vagyunk az anyuka véleményére is.

Tulajdonképpen szerencsénk volt, mert szerdán már szerkesztőségünkben ült az anyuka, *Léko Julianna*, s minden kérdésre megnyugtató választ adott.

– *Mi az igazság a németországi bajnokságban való részvételtől?*

– *Igaz, de ez nem rendkívüli, hiszen magyar élsakkozók nagy része ezt teszi. Nettetalanban, a helyi klub színeiben, a megegyezés szerint, természetesen honorárium fejében, a jövő nyárig kilenc alkalommal kell asztalhoz ülnie. Igaz 3 ezer kilométer az út oda-vissza, de nagyon nagy szükségünk van a pénzre.*

– *Az azt jelenti, hogy az Üllés és Vidéke Takarékszövetkezet támogatása kevés a megnyugtató versenyezéshez?*

A német üzletemberek fantáziát látnak egy sakkozóban is...

Léko Péter „kinőtt” a magyar lehetőségekből?!

– Szeretnénk tisztán látni a gyerekekkel kapcsolatban. Azt váltalunk, hogy 14 éves koráig támogatjuk, ezt ma is komolyan gondoljuk. Elengedhetetlen azonban, hogy letisztuljanak a Péter körül tornyosuló, felnőttek okozta bonyodalmak. Kíváncsiak vagyunk az anyuka véleményére is.

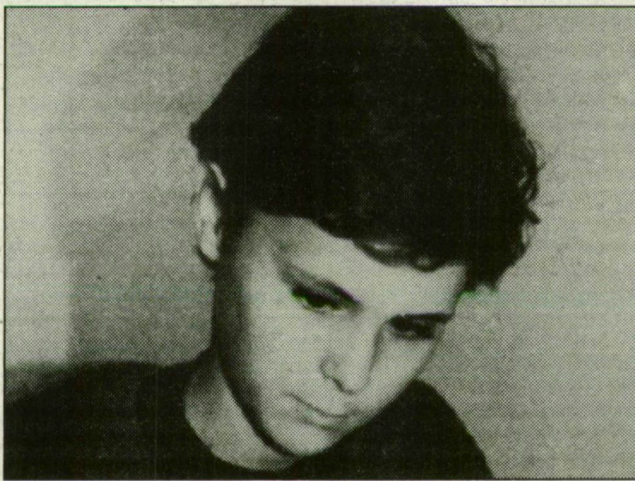
Tulajdonképpen szerencsénk volt, mert szerdán már szerkesztőségünkben ült az anyuka, *Léko Julianna*, s minden kérdésre megnyugtató választ adott.

– *Mi az igazság a németországi bajnokságban való részvételtől?*

– *Igaz, de ez nem rendkívüli, hiszen magyar élsakkozók nagy része ezt teszi. Nettetalanban, a helyi klub színeiben, a megegyezés szerint, természetesen honorárium fejében, a jövő nyárig kilenc alkalommal kell asztalhoz ülnie. Igaz 3 ezer kilométer az út oda-vissza, de nagyon nagy szükségünk van a pénzre.*

– *Az azt jelenti, hogy az Üllés és Vidéke Takarékszövetkezet támogatása kevés a megnyugtató versenyezéshez?*

– *Az egyesület bázisával évi 50 ezer forintban egyeztünk meg, ennél mindig többet adnak, de*

Világbajnoki ezüstérme után szinte semmit sem lehetett hallani Léko Péteréről, erről a nagyon tehetséges sakkozóról. Annyi még eljutott hozzánk, hogy Angliában a sokkal idősebbek között a középszintben végzett, és időközben, a terveknek megfelelően, sikeres vizgát tett a szegedi Dózsa György Általános Iskolában, az ötödik osztály anyagából. Néhány nappal ezelőtt különböző szóbeszédok kezdtek terjedni róla...

– *Az egyesület bázisával évi 50 ezer forintban egyeztünk meg, ennél mindig többet adnak, de*

Egyelőre kísérleti jelleggel

Késő esti „pancsolás” a Sportuszodában

A Sportuszoda bejáratánál „frissen” elhelyezett tábla a felületes szemlélő számára is igazolja az információ valóságtartalmát, hiszen a szabad ég és a sáttortető alatt is kitaró vendégek számára épp olyan szokatlan időpontokat „javasol” a medencék látogatására, mint az első úszógumiját avató nagymamának. A biztonság (no meg a telefonon történt egyeztetés) kedvéért persze mégiscsak benyitok a városi sportigazgató szobájába...

– *Kinek a fejében fogat meg ez a magyar viszonylatban különlegesnek minősíthető ötlet?*

– *Két vállalkozó (szellemű) fiatalember, Gyürki Zsolt és Kárász Sándor „találta telibe” a mi elképzeléseinket – válaszolja Bálint Ákos. – A Sportuszodának nézetünk szerint „főállásban” a versenysport érdekeit kell szolgálnia (a pólósok és az úszók eredményei ezt alá is támaszják), és csak utána következik a közönség igényeinek kielégítése. Mi önerőből nem tudtuk volna átvállalni a téli áomra tőrő SZUE feladatait, így célszerűnek látszott a késő esti nyitva tartást kiöltő urakkal (kölsönösen előnyös) megállapodást kötni.*

– *Amelynek értelmében...*

A Dél-Alföld egyik legjelesebb gazdasági szakírója olyan boldogságot és elégedettséget sugárzó ábrázattal hatolt be a sportszoció „vigvámjába”, mintha (életében először) egy kispályás márkőzésem „teli rüszttel” is eltalálta volna a labdát: – *Hallottatok, hogy néhány nap múlva késő este is lehet majd lubickolni a Sportuszodában? Már éppen vissza akartunk kérdezni, hogy a büfé is módosítja-e nyitva tartását, amikor kollégánk „könyörgőre” fogta a dolgot: – Ugye utánanézték? Mondják meg, ki tudna egy ilyen kérésnek ellenállni?*

– *... két hónapig este fél 9-től fél 11-ig bérleti díj fejében átadtuk a Sportuszodát a vállalkozóknak, és persze a teljes vízfűléletet használni kívánó vendégeknek. A létesítmény rendszabályai természetesen ugyanúgy vonatkoznak az éjszakai úszókra, mint a délelőtti látogatókra. Az 1991. évi bérletek az esti órákban nem érvényesek, de a két hónapos kísérleti időszak lejárta után (ha mindkét fél számításai bejönnek) igyekszünk majd egy olyan megoldást találni, amibe a „hagyományos” bérlettel rendelkezők is bevonhatók. A magunk módján tehát adni szeretnénk a közönségnek, de úgy, hogy közben mi is kaphassunk...*

– *Az egyik vállalkozót, Gyürki Zsoltot is sikerült elérnünk.*

– *Mi, akik korábban is rendszeresen megfordultunk a Sportuszodában, nagyon jól láttuk, hogy a vendégeknek napközben – az ismert és tökéletesen elfogadható*

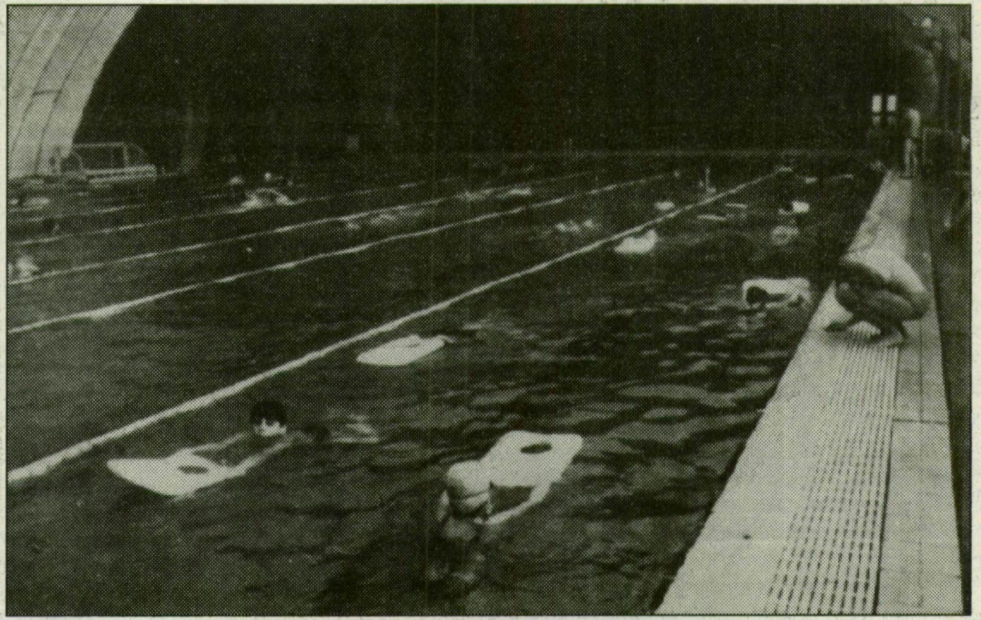
okok miatt – nincs elég lehetőségük a nyugodt „pancsolásra”. Úgy gondoltuk, hogy a munkájukból hazatérő felnőttek, a szemianáriumokon elfáradt egyetemisták, főiskolások, a sportot, az úszást imádó családok este jobban ráérnek a test

karbantartására, ezért – bele-vágtunk. Különösebb tökére nem volt szükségünk, és Bálint Ákosékkal a kezdetektől korrekt egyezésre törekedtünk.

– *Gondolja, hogy ez a Nyugat-Európában már meghonosodott életforma (mert ez az!) a szegediek tetszését is elnyeri majd?*

– *Ez december 20-ig nagyjából kiderül. Ha megfelelő lesz az érdeklődés, januártól hosszabb távra is tervezhetünk. Egyébként október végétől szombaton (18-tól 21 óráig) és vasárnap (18-tól 21 óráig) is várjuk az úszni vágyókat; a felnőttek 80, a diákok, nyugdíjasok 60 forintért vásárolhatnak belépőt, míg a 14 éven aluli gyerekek ingyen jöhetnek be a szüleikkel. És van még egy jó hír: a nyitás napján (október 21, 20.30) „féláron” lubickolhatnak a látogatók.*

RÉTHI J. ATTILA

FOTÓ: GYENES KÁLMÁN

egy 15 négyzetméteres szobában, az édesanyám lakásában. Voltam már *dr. Ványai Éva* alpolgármesternél, ígéretet kaptam, hogy megoldják a gondomat, azonban eddig még nem történt semmi. Ugyanakkor rengeteg versenyre van kilátás. Csak azokat sorolom fel, amelyekre a közeljövőben kell elutaznunk. A jövő héten Bécsben egy nagy nemzetközi versenyen ül asztalhoz. Október 25-én Szombathelyen Magyarország–Anglia válogatott viadal résztvevője lesz. November 4–10 között Romániában szintén a válogatottal túrazunk. November 13–15 Klaggenfurtban az Alpok–Adria nemzetközi versenyen indul Péter, mégpedig 19 évesek között. Közben a 14 éven aluliak világbajnoki bronzérmese a román *Swarthmann Gabriel* kihívta egy 8 játszmás páros találkozóra, amelyből 4 fordulót Bukarestben, négyet pedig Magyarországon játszanának le. Amennyiben Szegeden lenne vállalkozó a költségek fedezésére, úgy itt lehetne lebonyolítani az összecsapás második részét.

SÜLI JÓZSEF